

i deres Kalkulationer og Beregninger. At der selvfølgelig er Steder, som det ærede Medlem omtalte, hvor det af Hensyn til Konkurrencen med Udlandet ikke kan ske, har jeg aldrig benægtet.

I Anledning af en Udtalelse af det ærede 1ste Medlem for 9de Kred (Stilling) om, at dette Andraget fra Arbejdsgiverforeningen om Forholdet med Hensyn til 1 Etages Huse var kommet saa sildigt ind, at det maaske ikke har faaet en saa grundig Behandling i Folketinget, som man kunde ønske, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Ordføreren netop ved 3die Behandling har sagt, at man fra alle Sider var enig om ikke at tage dette Spørgsmaal op. Det staaer utrykkelig i Ordføreren Udtalelse ved 3die Behandling, og jeg synes, at vi — i Tilslutning til den højtærede Minister og Arbejderforsikringsraadet — skulde tage os dette til Indtægt og ikke rejse et Spørgsmaal, som maaske kunde berede et Lovforslag Vanskeligheder, som man fra alle Sider er enig om gerne at ville have gennemført.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Det ærede 1ste Medlem for 9de Kred (Stilling) fremdrog forskellige Eksempler paa, hvor mærkeligt og grelt det kan gaa med Hensyn til tilskadekomne ved Kalkslagning, ved Nedstyrtning af en Stabel Mursten o. s. v. De samme Eksempler præsenteredes ogsaa, da Ulykkesforsikringsloven var til endelig og sidste Behandling i dette Ting. Den daværende Indenrigsminister udtalte dertil: „Man kan nu en Gang ikke skrive Love, som tage Sigte paa alle de spidsfindigt konstruerede Tilfælde, som kunne tænkes at opstaa. Praksis vil nok vide at finde den rette Opfattelse i saadanne Tilfælde.“ Og naar det ærede Medlem finder, at det vil være en let Sag her ved denne Lejlighed at slette Lovens Sondring mellem enetages og andre Bygninger, vil jeg dertil sige, at det ikke ligger nærmere for at tage netop dette Punkt op paa dette Forslag, end at optage en Ændring om at slette Forskellen mellem almindelige og fabrikmæssig drevne Værksteder. Man kan jo med fuld Ret sige, at den sidstnævnte Forskel er lige saa urimelig og skadelig for Arbejderne som Forskellen mellem, om de arbejde paa høje Bygninger eller paa enetages Bygninger. Man kunde med ganske samme Ret sige: Lad os nu benytte Lejligheden ved Behandlingen af dette Lovforslag til at slette den Grænse, Loven nu

sætter mellem almindelige og fabrikmæssigt drevne Værksteder; lad os nu slaa en Streg herover, saa Ulykkesforsikringsloven fremtidig omfatter al Virksomhed paa Værksteder og ikke blot paa de Værksteder, som ere undergivne Fabriktilsynet.

Stilling: Jeg vil til den højtærede Minister sige, at de af mig fremdragne Eksempler ikke ere særlige Spidsfindigheder, men Ting der passere og daglig kunne passere paa Byggepladserne. Og naar Ministeren spørger, hvorfor vi saa ikke samtidig skulde fremdrage de andre Mangler ved Loven, vil jeg svare, fordi ingen af dem er saa grel som netop denne. Det er noget af det, der springer mest i Øjnene, og som baade Arbejdsgivere og Arbejdere ere enige om bør forandres. Det er dog ganske mærkværdigt, at Rigsdagen, hvor baade de, der lide under det pekuniært, og de, der lide under det paa anden Maade, ere enige om at ønske det forandret, siger: Nej, I maa ikke faa det forandret, vi ønske det ikke. Dette er netop et Punkt, hvor man skulde synes, at de paagældende maatte have Krav paa at blive hørte. Naar det ærede Medlem for Aalborg (Berthelsen) talte om, at man i Folketinget fra alle Sider var enig om ikke at tage dette Spørgsmaal op, saa var det maaske netop af den Grund, at Andragendet kom saa sent ind: Vi se dog, at et Medlem af Udvalget i Betænkningen har sagt, at han vil resignere nu, da man kan vente en senere Revision ad Aare, men at han ellers ønsker netop dette Spørgsmaal fremmet. Naa, vi kunne jo ikke ransage Hjerter og Nyrrer om, hvad Grunden har været, men at der hos enkelte Medlemmer af Udvalget dog var nogen Stemning for at tage Spørgsmaalet op, tror jeg at kunne sige.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Det var selvfølgelig ikke det ærede Medlems Eksempler, der vare spidsfindige. Jeg omtalte, hvad den daværende Indenrigsminister udtalte om de Eksempler, der bleve nævnte her i Tinget i Samlingen 1897—98, og som ganske vist vare de samme som dem, det ærede Medlem i Dag har fremført. Naar det ærede Medlem siger, at vi skulde forandre denne Mangel ved Loven, selv om vi ikke kunne forandre de andre, vil jeg dog gøre gældende, at vi ikke her staa over for Mangler ved Loven, men over for dens Grænser, over for Spørgsmaalet om, hvilke Beskæftigelser der falde inden for og hvilke udenfor Loven, idet enhver Virksomhed jo ikke er optaget. Sidst